

holland festival '70

programma

31

Programma 2

Merce Cunningham and Dance Company

Arnhem	Stadsschouwburg	25 juni	20.15 uur
Breda	Stadsschouwburg	26 juni	20.15 uur
Rotterdam	Schouwburg	27 juni	20.15 uur
Scheveningen	Circustheater	29 juni	20.15 uur
Amsterdam	Stadsschouwburg	1 juli	20.15 uur

Y
S
V
C
5
A
R
R
P
P
V
sc
M
Li
Le
W
Is
M
Ly
Je
alt
Ma
Tin
Ida
Ne
Mi
Da
Col
Len

Merce Cunningham and Dance Company

Dansers Merce Cunningham
met
Carolyn Brown
en
Sandra Neels
Valda Setterfield
Meg Harper
Susana Hayman-Chaffey
Louise Ann Burns
Jeff Slayton
Chase Robinson
Mel Wong
Douglas Dunn

Choreograaf Merce Cunningham

Musici John Cage
David Tudor
Gordon Mumma

Belichting Richard Nelson

Artistiek adviseur Jasper Johns

Stage Manager Richard Nelson

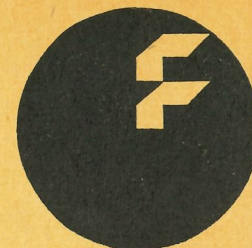
Assistant Stage Manager Charles Atlas

Production Manager James Baird

The Cunningham Dance Foundation, Inc.
30 Lafayette Avenue
Brooklyn, New York 11217
Jean Rigg, Administrator

Lee Guillatt, Administrative Assistan
Merce Cunningham Studio
463 West Street
New York, New York 10014
David Vaughan, Administrator

Merce Cunningham and Dance Company zijn permanent verbonden aan de
Brooklyn Academy of Music in New York.

In het Holland Festival 1970 worden uitgevoerd :

programma 1

23 juni	Amsterdam Stadsschouwburg	Scramble Rainforest How to . . .
24 juni	Eindhoven Stadsschouwburg	Rainforest Scramble How to . . .
30 juni	Nijmegen Stadsschouwburg	Scramble Rainforest How to . . .

programma 2

25 juni	Arnhem Stadsschouwburg	Canfield Second Hand Tread
26 juni	Breda Stadsschouwburg	Canfield Second Hand Tread
27 juni	Rotterdam Schouwburg	Canfield Second Hand Tread
29 juni	Scheveningen Circustheater	Canfield Second Hand Tread
1 juli	Amsterdam Stadschouwburg	Canfield Second Hand Tread

programma 1

Scramble (1967)

Choreografie: Merce Cunningham

Muziek: Toshi Ichianagi
(*Activities for
Orchestra*)

Decor: Frank Stella

Rainforest (1968)

Choreografie: Merce Cunningham

Muziek: David Tudor
(*Rainforest*)

Decor: Andy Warhol

How to pass, kick, fall and run (1965)

Choreografie: Merce Cunningham

Muziek: John Cage

programma 2

Canfield (1969)

Choreografie: Merce Cunningham

Muziek: Pauline Oliveros
(*In Memoriam
Nikola Tesla,
Cosmic Engineer*)

Decor: Robert Morris

Second Hand (1970)

Choreografie: Merce Cunningham

Muziek: John Cage
(*Cheap Imitation*)

Decor: Jasper Johns

Tread (1970)

Choreografie: Merce Cunningham

Muziek: Christian Wolff
(*For 1, 2, or 3
people*)

Decor: Bruce Nauman

Merce Cunningham and Dance Company, New York

Als Martha Graham de 'moeder' van de Amerikaanse moderne danskunst zou kunnen worden genoemd, zou Merce Cunningham zeker de 'vader' kunnen heten, al was hij in de jaren '40 nog onder haar vleugels als solist in de Graham-dansgroep. Het werd dan ook tijd voor een kennismaking met zijn nieuwste werk in het Holland Festival, dat in de afgelopen vijf jaren achtereenvolgende groepen van Paul Taylor, Alwin Ailey en Alwin Nikolais met veel succes in Nederland heeft gepresenteerd.

De beeldende kunst, onder meer van de pop-artists Robert Rauschenberg en Jasper Johns, en de muziek van John Cage en anderen speelt in de theaterstukken van Merce Cunningham een grote rol. Maar zoals het bij de dans ook hoort, blijft de sterkste indruk van al zijn werken de choreografische inventie: de wonderen die hij weet te doen met de beweging van het menselijk lichaam in de ruimte. Voor de toeschouwer zijn Cunninghams van iedere conventie bevrijde choreografieën een voortdurende bron van verrassing, poëzie en vorm-vreugde. Zij zijn door hun ruimtelijke werking letterlijk een vorm van plastische kunst die misschien beter in een modern museum tot zijn recht zou komen dan in een theater.

Vooraf in de laatste jaren vindt Cunningham na zijn succes bij de danscritici ook aanhang onder een groter publiek, met name sinds zijn series voorstellingen in de Brooklyn Academy of Music en zijn tournées langs de Amerikaanse culturele centra.

Het 'oudste' werk dat Cunningham in het Holland Festival toont, dateert uit 1965: het humoristische pop-ballet 'How to pass, kick, fall and run' waarbij John Cage onder het genot van een glas champagne 'voorleest uit eigen werk' (dat vooral onder de Nederlandse Barbarber-lezers veel aanhangers telt). Naast enkele vermaarde 'Cunningham-klassieken', zoals 'Rainforest' en 'Scramble' zijn voorts zijn twee nieuwste werken geprogrammeerd, het uit 1970 daterende 'Tread' en 'Second Hand', waarin John Cage met zijn muziek getiteld 'Cheap Imitation' wederom een grote rol speelt. Rondraaiende ventilatoren en electromotoren, en met helium gevulde plastic kussens zijn enkele attributen die in Cunninghams bewegingskunst een visueel contrapunt vormen.

Second Hand

In 1945 Merce Cunningham made Idyllic Song, using an arrangement for two pianos by John Cage of the first movement of Erik Satie's Socrate, a work for orchestra and voices having three movements: The Banquet; On the Banks of the Illysus; Death of Socrates. In the summer of 1969 Cunningham approached the work again with the plan to complete it. The two piano arrangement by Cage was finished in October 1969 in collaboration with Arthur Maddox. Permission for the use of this arrangement was not granted by the copyright holder. Cage, using 1 Ching chance operations with respect to seven modes and twelve transpositions of each, and applying these in a programmed way to his model, made a new composition preserving the rhythm and expressivity of the original.

Programma

Canfield (1969)

De titel van dit ballet verwijst naar het kaartspel patience

Muziek Pauline Oliveros (*In memoriam: Nikola Tesla, Cosmic Engineer*)

Dansers Merce Cunningham
Carolyn Brown
Sandra Neels
Meg Harper
Jeff Slayton
Mel Wong
Louise Ann Burns
Valda Setterfield
Susana Hayman-Chaffey
Chase Robinson
Douglas Dunn

Decor Robert Morris
Belichting Richard Nelson

pauze

Second Hand (1970)

Muziek John Cage (*Cheap Imitation*)

Dansers deel 1
Merce Cunningham
deel 2
Merce Cunningham
Carolyn Brown
deel 3
Merce Cunningham
Carolyn Brown
Sandra Neels
Meg Harper
Jeff Slayton
Mel Wong
Valda Setterfield
Susana Hayman-Chaffey
Chase Robinson
Douglas Dunn

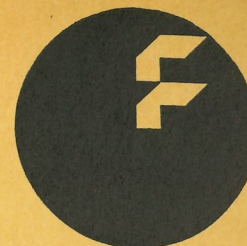
Decor Jasper Johns
Pianosolo John Cage
Belichting Richard Nelson

pauze

Tread (1970)

Muziek Christian Wolff (*For 1, 2 or 3 people*)
Dansers Als in Canfield, met uitzondering van Louise Ann Burns

Decor Bruce Nauman
Belichting Richard Nelson

Merce Cunningham and Dance Company

Merce Cunningham and Dance Company, New York

According to Peter Brooks eulogy, the work van Merce Cunningham is a mysterious marriage brought about by an intense creativity. It searches in new directions, it is free, it is open to the play of all the forces which the artists involved sense without being able to control – and yet it is precise, classical and severe. 'His work is in the tradition of Martha Graham in many ways, but in one most of all: the very things that are criticized, laughed at, and ignored will only a few months later be imitated everywhere...'

Merce Cunningham was born in Centralia, Washington, and educated in Seattle. In the '40s, he was a soloist with the Martha Graham company and created leading roles in many of her dances. In 1953 he formed his own dance company for whom to date he has made some fifty dances. His collaboration with the composer John Cage, who has been musical director of the company since its inception, dates from the time of his earliest solo concerts.

During the early '50s, the company was regularly in summer residence at Black Mountain College in North Carolina, in association with the painter Robert Rauschenberg. There was performed Cage's 'Theatre Piece Number One, which might be said to be the beginning of the new theatre movement (of 'happenings') of the '50s and '60s.

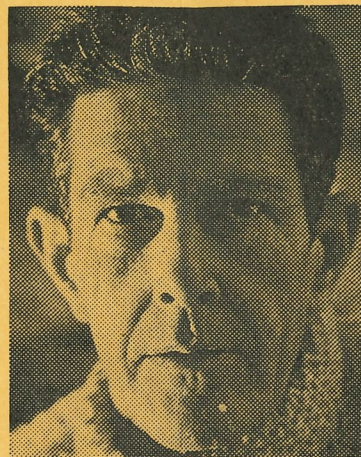
The work of the company has been consistently in the fields of experimentation and has involved the collaboration of a number of contemporary composers and designers, among them Morton Feldman, Earle Brown, LaMonte Young, Toshi Ichihyanagi, Gordon Mumma, Richard Lippold and Ray Johnson. An important contribution to the musical side of the company's work has been the collaboration over a number of years, of the virtuoso pianist David Tudor who has also been responsible for the realization of John Cage's recent electronic scores. The list of dancers who worked with Merce Cunningham includes Paul Taylor, Donald McKayle, Remy Charlip, Jack Moore, Viola Farbert. Of the present company Carolyn Brown is the leading dancer.

The 'Friends of Merce Cunningham' foundation, created in January 1967, lists among many others Leonard Bernstein, Rebekah Harkness, Elaine de Kooning, Joan Miro and Jean Tinguely.

John Cage

De muzikale leider van de dansgroep van Merce Cunningham, John Cage, is door zijn muziek maar vooral ook door zijn uitspraken – een van de intrigerendste figuren in de hedendaagse muziek. Met zijn vele geestverwanten in Nederland deelt Cage een voorliefde voor uiteenlopende componisten zoals Charles Ives en Erik Satie; op basis van muziek van laatstgenoemde componist maakte Cage zijn 'Goedkope Imitatie'.

John Cage werd in 1912 in Los Angeles geboren en studeerde onder andere compositie bij Arnold Schönberg. In 1936 werkte hij voor het eerst met speciale slagwerk-ensembles en in 1943 leidde hij zelf een concert van slagwerkmuziek in het Museum of Modern Art in New York. Vanaf 1938 legde hij zich toe op het schrijven en uitvoeren van stukken voor 'prepared piano'. Hij was opnieuw een pionier in 1951, toen hij componisten en technici liet samenwerken voor het componeren van muziek direct op magnetofonband.

John Cage

Hij speelde een grote rol in de 'happenings' van de jaren '50 en '60 waaraan de namen verbonden zijn van talrijke Amerikaanse beeldende kunstenaars die in de loop der jaren via het Stedelijk Museum en andere Nederlandse musea voor moderne kunst in ons land bekend geworden zijn.

John Cage is aan tal van universiteiten verbonden geweest en schreef enkele boeken, waaruit door muziekvernieuwers over de gehele wereld grif pleegt te worden geciteerd. Met Merce Cunningham, wiens carrière hij van het begin af heeft gevolgd, deelt John Cage een moeilijk onder woorden te brengen gevoel voor humor dat in hun beider werk een verfrissend element vormt. Een bekende bundel essays en voordrachten van zijn hand heeft de veelbetekenende titel 'Silence'. Het Residentie Orkest ontleende aan John Cage het motto 'Happy New Ears' voor zijn recente mei-cyclus.

John Cage heeft samen met de pianist David Tudor in vele landen zijn composities ten gehore gebracht, met name zijn vele genummerde Variaties. Zijn 'Atlas Eclipticalis' werd in 1963 ten doop gehouden door het New York Philharmonic Orchestra. Hij werkt zelf aan de tournee van Merce Cunningham mee in het ballet 'How to . . .', waarin hij Gertrude Stein-achtige anecdotes voorleest onder het genot van een glas champagne, ongestoord door de bewegingen van de dansers achter hem op het toneel.

Cage heeft een tot wetenschap verheven hobby; zoals de schrijver Vladimir Nabokov zich op de vlinder-wetenschap heeft geworpen, zo is John Cage in zijn 'vrije tijd' een niet onverdienstelijke mycoloog (paddestoelen-kenner).

Carolyn Brown

De moeder van Carolyn Brown, eerste danseres in de groep van Merce Cunningham, had een dansschool in Fitchburg, Massachusetts. Vanuit deze basis studeerde Carolyn Brown aan de Universiteit van Colorado, de Juilliard School of Music en bij Anthony Tudor aan de balletschool van de Metropolitan Opera. Zij en haar echtgenoot, de componist Earle Brown, leerden Merce Cunningham en John Cage in 1951 kennen. Sinds haar debuut bij zijn groep in 1953 is zij onafscheidelijk met Cunninghams werk verbonden geweest. Carolyn Brown is de voornaamste docente aan de opleiding van de Cunningham Dance Foundation in New York.